

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/221/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4018200708
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4018200708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Olgy Kováčovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, v zastúpení U. Z. republiky, štátny podnik, D. Z. 8, N. N., IČO: 36 038 351, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JAKUBČO, spol. s r.o., Mladých budovateľov 2, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Komárno, Platanová alej 7, Komárno, za účasti: F., H., C., H., zastúpená advokátskou kanceláriou MAPLE & FISH s.r.o., Dunajská 15/A, Bratislava, o správnej žalobe zo dňa 27. 01. 2016 proti rozhodnutiu žalovaného č. V 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z á v a, vrátane trov kasačného konania.

Pribratému účastníkovi konania p r i z n á v a právo na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Z predloženého administratívneho spisu súd zistil, že F. cirkev, H. arcidiecéza podala dňa 28. 10. 2015 žalovanému návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a to parcely registra „C“ evidované na LV č. XXX katastrálne územie G. a to parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 200841m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 11661m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 55266 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 51024 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 69192 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 23519 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 6887m², parc. č. XXXXX lesné pozemky o výmere 40428 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 128702 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 322158 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 20724 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 68144 m², parc. č. XXXXX lesné pozemky o výmere 30597 m², parc. č. XXXXX lesné pozemky o výmere 6654 m², parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 4126 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 7972 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 5325 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 5491 m², parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 5113 m², parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 3619 m², parc.č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 7187 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 6499 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 6154 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 12999 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 8992 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 3306 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 4571 m², parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 2922 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 4286 m², parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 3161 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o

výmere 5325 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 7796 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 4036 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 7369 m².

2. V návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práve bolo uvedené, že rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 10C/65/2007 - 789 zo dňa 19. 03. 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 10C/65/2007-813 zo dňa 09. 04. 2014 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/377/2014-864 zo dňa 18. 06. 2015 boli U. Z. republiky, štátny podnik zaviazané k povinnosti vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k horeuvedeným nehnuteľnostiam. Napriek povinnosti uloženej právoplatnými a vykonateľnými rozsudkami si U. Z. republiky, š.p. dobrovoľne nesplnili túto povinnosť.

3. Žalovanému bol predložený i rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. 09. 2014 sp. zn. 1Sžr/147/2013 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. 01. 2015 sp. zn. 1Sžr/175/2013, v ktorých Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že právoplatné rozsudky vydané podľa zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len reštitučný zákon), nahrádzajú vôľu povinnej osoby obsahom uvedeným vo výroku rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že v prípadoch, kedy povinná osoba napriek právoplatnému rozsudku nesplní povinnosť vydať nehnuteľnosti, výrok právoplatného rozsudku vydaný podľa reštitučného zákona sám osebe nahrádza prejav vôle a podpis povinnej osoby v dohode o vydaní veci. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, k zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na podklade takejto dohody o vydaní v spojení s právoplatným rozsudkom, vydaným podľa reštitučného zákona, má dôjsť vkladom.

4. Na základe uvedených skutočností F., H. H. navrhla, aby žalovaný vydal rozhodnutie, ktorým povolí vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech F. cirkvi, H. arcidiecéze, H. .

5. K návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností cirkev pripojila okrem rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedených v bode 3. tohto rozsudku i Dohodu o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 21. októbra 2015 medzi povinnou osobou: Slovenská republika, zastúpená U. Z. republiky, štátny podnik a oprávnenou osobou: F. cirkev, H. arcidiecéza, H. uzavretú podľa § 2 ods. 1, písm. c/ a § 5 ods. 2 zák. č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam. V dohode sa, okrem iného uvádza, že na základe rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 10C/65/2007-789 zo dňa 19. 03. 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 10C/65/2007-813 zo dňa 09. 04. 2014 a rozsudku Krajského súdu Nitra č. k. 7Co/377/2014-864 zo dňa 18. 06. 2015 je povinná osoba povinná vydať a navrátiť oprávnenej osobe vlastníctvo k nehnuteľnostiam v podiele 1/1 k celku k tam citovaným nehnuteľnostiam. Podľa článku II. povinná osoba na základe rozsudkov touto dohodou vydáva a navracia oprávnenej osobe vlastníctvo k tam citovaným nehnuteľnostiam v podiele 1/1 k celku a oprávnená osoba prijíma od povinnej osoby nehnuteľnosti do svojho vlastníctva. Predložená dohoda, s dátumom 21. 10. 2015, bola podpísaná zástupcom cirkvi ako oprávnenej osoby, ale nebola podpísaná zástupcom povinnej osoby.

6. Okresný súd Komárno rozsudkom č. k. 10C/65/2007-789 zo dňa 19. 03. 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 10C/65/2007-813 zo dňa 09. 04. 2014 (ktorým opravil označenie parcely č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 68144m² na správne označenie parcely č. XXXXX/X) rozhodol, že žalovaný v 1. rade (U. Slovenskej republiky, štátny podnik) je povinný vydať a navrátiť žalobcovi (F. cirkev, H. arcidiecéza) vlastníctvo k nehnuteľnostiam v podiele 1/1 k celku a to : to parc. č. XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 200841m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 11661m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 55266 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 51024 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 69192 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 23519 m², parc. č. XXXXX lesné pozemky o výmere 6887m², parc. č. XXXXX lesné pozemky o výmere 40428 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 128702 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 322158 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 20724 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 68144 m², parc. č. XXXXX lesné pozemky o výmere 30597 m², parc. č. XXXXX lesné pozemky o výmere 6654 m², parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 4126 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 7972 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 5325 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 5491 m², parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 5113 m², parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 3619 m², parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere

7187 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 6499 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 6154 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 12999 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 8992 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 3306 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 4571 m2 parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 2922 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 4286 m2, parc. č. XXXXX/XX lesné pozemky o výmere 3161 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 5325 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 7796 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 4036 m2, parc. č. XXXXX/X lesné pozemky o výmere 7369 m2, ktoré sú vedené P. úradom Komárno, odbor katastrálny, v katastrálnom území G., v katastri nehnuteľností v registri „C“ na katastrálnej mape, na liste vlastníctva číslo XXX.

7. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 7Co/377/2014-864 zo dňa 18. 06. 2015 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného v 1. Rade (U. Z. republiky, š.p.) potvrdil. Obidva rozsudky tak nadobudli právoplatnosť dňa 31. 07. 2015.

8. Žalovaný vydal dňa 13. 11. 2015 rozhodnutie č. k. V -XXXX/XX-XX, ktorým prerušil konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V XXXX/XXXX a vyzval účastníka konania, aby v lehote 30 dní predložil dohodu o splnomocnení, na základe ktorej je zastúpená oprávnená osoba, v origináli alebo v osvedčenej fotokópii.

9. V podaní zo dňa 23. 11. 2015 bol návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností doplnený a bola predložená dohoda o splnomocnení oprávnenej osoby v origináli zo dňa 20. 10. 2015.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovaného

10. Žalovaný vydal dňa 25. 11. 2015 rozhodnutie číslo vkladu : V XXXX/XXXX, ktorým podľa ust. § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte len katastrálny zákon), povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam uvedeným v návrhu na vklad vlastníckeho práva, ktoré sú v rozhodnutí uvedené, a to v prospech F. cirkvi, H. arcidiecézy, H. v podiele 1/1 na základe „dohody o vydaní vecí“ zo dňa 21. 10. 2015 uzavretej medzi účastníkmi: F. cirkev, Trnavská arcidiecéza, H. ako oprávneným a Slovenská republika, zastúpená: U. Z. republiky, štátny podnik, ako povinným. Vklad bol povolený dňa 25. 11. 2015 a týmto dňom nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť. Právne účinky vkladu nastali dňa 25. 11. 2015.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

11. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného žalobu zo dňa 27. 01. 2016 (doručenú súdu dňa 01. 02. 2016) a žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 25. 11. 2015 pod číslom vkladu V XXXX/XXXX a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

12. V podanej žalobe žalobca uviedol, že rozhodnutím žalovaného ako i jeho postupom bol ukrátený na svojich právach a považuje samotné rozhodnutie ako aj postup žalovaného za nezákonný. Poukázal na čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovení zákon. Uviedol, že rozhodnutie žalovaného nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a bolo vydané v rozpore so zákonmi, pretože žalovaný povolil vklad vlastníckeho práva na základe „dohody o vydaní vecí“, ktorá však nie je vkladu schopnou listinou v zmysle § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, pretože predmetná listina nie je podpísaná konajúcou osobou, čo je v rozpore s ust. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t.j. jedná sa o absolútne neplatný právny úkon, nakoľko nie je v nej relevantným spôsobom prejavená vôľa vlastníka, smerujúca k vzniku, zmene resp. zániku vlastníckeho práva.

13. Žalobca poukázal na to, že podľa ust. § 22 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov sa v katastrálnom konaní postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, t.j. v celom rozsahu platí ust. § 46 Správneho poriadku a § 47 ods. 2, 3 Správneho poriadku o tom, že rozhodnutie správneho orgánu musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi

predpismi, musí vychádzať so spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Žalovaný vydal rozhodnutie bez jeho odôvodnenia, keďže z rozhodnutia nevyplýva, na základe akých skutočností a akú správnu úvahu použil pri vyvodení záveru, že podkladom pre jeho rozhodnutie je dohoda o navrátení vlastníctva a že jej podpísanie zo strany žalobcu nie je prekážkou povolenia vkladu. Namietal, že neobstojí len samotné konštatovanie uvedené v poučení rozhodnutia, že ak ide o rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, nie sú opravné prostriedky povolené, nakoľko takáto situácia nastáva iba v prípade, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu, čo zodpovedá nesporevej situácii. Pokiaľ zákon pripúšťa súdne preskúvanie samotného rozhodnutia podľa ust. § 247 a nasl. OSP (účinného do 30. 06. 2016), musí rozhodnutie žalovaného obsahovať odôvodnenie ako základný zdroj informácií, podľa ktorých žalovaný postupoval a ktoré umožnia aj súdu vykonať prieskum.

14. V danom prípade rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce pre posúdenie veci, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie a správny orgán konal v rozpore so zákonmi, v dôsledku čoho je rozhodnutie nezákonné.

IV. Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 07. 03. 2016 k podanej žalobe uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe dohody o vydaní nehnuteľných vecí uzavretej dňa 21. 10. 2015 medzi oprávneným F. cirkvou, H. arcidiecézou a povinným - žalobcom, prihliadal na rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 10C/377/2014-789, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/377/2014- 864, na základe ktorých bola štátnemu podniku U. Z. republiky, š.p. uložená povinnosť vydať a navrátiť F. H. arcidiecéze vlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným do LV č. XXX v katastrálnom území G..

16. Taktiež žalovaný vzal do úvahy i rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 3SžoKS/16/2006, v ktorom sa riešila podobná situácia (rozsudok súdu v občianskoprávnom konaní ukladajúci odporcovi povinnosť vyhlásiť vôľu spôsobom uvedeným vo výroku, t. j. povinnosť uzatvoriť kúpnu zmluvu identifikovanú vo výroku je rozsudkom ukladajúcim vyhlásenie vôle), a preto považoval predložené rozsudky súdov za rozsudky nahrádzajúce vyhlásenie vôle povinnej osoby a túto skutočnosť nespochybňuje ani žalobca, čo vyplýva priamo zo žaloby.

17. Predmetné rozsudky (Okresného súdu Komárno a Krajského súdu v Nitre) ukladajú povinnosť vydať a navrátiť vlastníctvo k nehnuteľnostiam, teda neukladajú povinnosť uzavrieť dohodu o vydaní, ale v zmysle platnej právnej úpravy neexistuje iná forma na vydanie a navrátenie nehnuteľnosti, než písomne uzavretá dohoda o vydaní nehnuteľných vecí medzi povinnou a oprávnenou osobou.

18. Žalovaný uviedol, že prihliadol i na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 23. 09. 2014 sp. zn. 1Sžr/147/2013 ako i rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. 01. 2015 sp. zn. 1Sžr/175/2013, ktoré zmenili rozhodnutia Krajského súdu v Nitre a potvrdili rozhodnutia Správy katastra G. o povolení vkladu vlastníckeho práva, pričom v oboch prípadoch sa jednalo o povolenie vkladu vlastníckeho práva na základe dohody o vydaní vecí obdobným spôsobom, ako v prípade rozhodnutia žalovaného, proti ktorému smeruje žaloba. Najvyšší súd SR v oboch rozsudkoch skonštatoval, že podmienky vkladu boli splnené v zmysle katastrálneho zákona. Odvolací súd dal za pravdu žalovanému ako i cirkvi v tom, že právoplatným rozsudkom Okresný súd Komárno uložil žalobcovi (v reštitučnom konaní povinnej osobe) povinnosť vydať nehnuteľnosti a navrátiť vlastníctvo k nim cirkvi ako osobe oprávnenej, teda uložil žalobcovi povinnosť vyhlásiť vôľu určitým spôsobom. Pretože žalobca uvedenú povinnosť nerešpektoval, dohodu s cirkvou neuzavrel, ani iným spôsobom nesplnil právoplatne mu uloženú povinnosť, nastala ex lege zákonná fikcia, v zmysle ktorej právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno ukladajúci žalobcovi povinnosť prejavíť vôľu nahradil vôľu povinnej osoby.

19. Nakoľko boli splnené podmienky na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe vyššie uvedených skutočností v zmysle § 31 zák. č. 162/1995 Z. z., nebolo dôvodné zastaviť konanie podľa § 31 b katastrálneho zákona. Podľa § 22 ods. 5 katastrálneho zákona, v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon lebo iný zákon neustanovuje inak. Náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu sú uvedené v § 31 ods. 4 katastrálneho zákona, a z toho vyplýva, že katastrálny zákon je, čo sa týka obsahu rozhodnutia o

povolení vkladu speciálním právnym predpisom oproti zákonu č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva č. V XXXX/XXXX obsahuje všetky náležitosti predpísané katastrálnym zákonom.

20. Žalovaný v podanom vyjadrení zo dňa 07. 03. 2016 k žalobe v závere uviedol, že predložené rozsudky nahrádzajú vôľu povinnej osoby na uzavretie dohody o vydaní nehnuteľných vecí, teda podmienky na povolenie vkladu vlastníckeho práva boli splnené, z toho dôvodu povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností rozhodnutím o povolení vkladu č. V XXXX/XXXX zo dňa 25. 11. 2015.

21. Správny súd uznesením zo dňa 31. 05. 2016 č. k. 11S/9/2016-53 pribral za účastníka tohto konania F. cirkev, H. arcidiecézu H., nakoľko sa žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu týka tohto účastníka vkladového konania vedeného pod č. V XXXX/XXXX.

22. Pribratý účastník konania sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 24. 06. 2016, v ktorom popísal už vyššie uvedený postup správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. V závere uviedol, že žalovaný postupoval správne a v súlade s platnou právnou úpravou, ako aj súdnou praxou. Podkladom pre rozhodnutie bola dohoda, ktorú podpísal účastník ako oprávnená osoba a podpis a prejav vôle žalovaného ako povinnej osoby bol nahradený rozsudkami, ktoré sú čo do účinkov totožné s rozsudkami znejúcimi na nahradenie prejavu vôle. Žiadal, aby súd žalobu žalobcu zamietol a priznal účastníkovi náhradu trov konania.

23. V podaní zo dňa 29. 09. 2016 právny zástupca pribratého účastníka konania uviedol, že zotrúva na svojom predchádzajúcom vyjadrení zo dňa 24. 06. 2016. Uviedol že žalovaný nepochybil a jeho postup ako aj rozhodnutie sú správne a zákonné.

24. Žalobca v podaní zo dňa 07. 11. 2016 zotrval na svojom názore prezentovanom v podanej žalobe a poukázal i na judikatúru Najvyššieho súdu SR k uvedenej právnej problematike. Žalobca sa vyjadril i stanovisku pribratého účastníka konania a to v podaní zo dňa 07. 11. 2016, v ktorom sa pridrižoval svojho právneho názoru a žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného vydané pod V XXXX/XXXX vo veci vkladového konania k nehnuteľnostiam v katastrálnom území G. v prospech F. cirkvi, H. arcidiecéze.

25. V podaní zo dňa 22. 12. 2016 k vyjadreniu žalobcu, okrem iného uviedol, že námietky žalobcu, že účastníkom reštitučnej žaloby nebol vlastník - Slovenská republika, ale správca majetku štátu a že rozsudky neukladajú povinnosť Slovenskej republike ako vlastníčkovi, sú nedôvodné, účelové a neopodstatnené. Otázka pasívnej legitímácie žalobcu v reštitučnom konaní bola právoplatne potvrdená rozsudkami a ako taká nemôže byť predmetom prieskumu v tomto konaní. Poukázal na to, že za Slovenskú republiku vždy koná príslušný orgán - v tomto prípade žalobca a keďže ako vlastník pozemkov bola zapísaná Slovenská republika a žalobca ako ich správca, je zrejmé, že označenie povinnej osoby v dohode „Slovenská republika, zastúpená žalobcom“ je správne.

V. Ďalší priebeh konania

26. Po prejednaní veci na pojednávaní konanom dňa 08. 03. 2017 správny súd rozsudkom č. k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 zrušil rozhodnutie žalovaného č. V XXXX/XXXX zo dňa 25. 11. 2015 podľa ust. § 191 ods. 1 písm. f) SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, nakoľko bol toho názoru, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnym spisom. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu a účastníkovi konania - F. cirkvi H. arcidiecéza, H. nepriznal právo na náhradu trov konania.

27. V odôvodnení svojho rozsudku správny súd, okrem iného uviedol, že pokiaľ žalovaný v napadnutom rozhodnutí o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností uviedol právny úkon - „dohodu o vydaní vecí“, nemožno tento právny úkon bez ďalšieho považovať za vkladu schopnú listinu, pretože táto nebola podpísaná obidvomi zmluvnými stranami a preto bolo potrebné rozhodnutie žalovaného zrušiť. Súd bol toho názoru, že žalovaný nepostupoval správne, keď na základe návrhu cirkvi, ktorý bol určitý a bolo z neho zrejmé, čoho sa cirkev domáhala, a to povolenia vkladu k nehnuteľnostiam špecifikovaným v návrhu z titulu dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam

cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 21. 10. 2015 podľa reštitučného zákona v spojení s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 19. 03. 2014 č. k. 10C/65/2007-789, povolil vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ak označil právny úkon, na základe ktorého tak rozhodol, len „dohodu o vydaní vecí“, bez ďalších listín (právoplatného rozsudku súdu o povinnosti povinnej osoby vydať a navrátiť vlastníctvo), hoci nepodpísaná dohoda o vydaní vecí nie je sama o sebe, bez ďalšieho vkladu schopnou listinou. Žalovaný návrh a jeho prílohy v zmysle § 31 katastrálneho zákona preskúmal a dospel k záveru, že dohoda o vydaní vecí obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, pričom absentujúci prejav vôle a podpis žalobcu (ako povinného podľa dohody zo dňa 21. 10. 2015) nezdôvodnila tak, že tento bol s poukazom na ust. § 161 ods. 3 OSP (účinného do 30. 06. 2016) nahradený výrokom právoplatného rozsudku Okresného súdu Komárno, ktorý bol pripojený k návrhu spolu s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18. 06. 2015 č. k. 7Co/377/2014-864, ktorý potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09. 11. 2015 sp. zn. 1Sžr/107/2014 v obdobnej veci.

28. Správny súd ďalej v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na základe návrhu účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje jednak obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako i jeho prílohy, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť. Vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správa katastra ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov posudzuje komplexne skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu, alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad. V súdnej veci dospel správny orgán k tomu, že boli splnené všetky podmienky stanovené zákonom a predložené všetky potrebné listiny a preto vydal rozhodnutie, v ktorom sa však nevysporiadal so všetkými prílohami, ktoré boli zo strany navrhovateľa predložené a do rozhodnutia prevzal len niektoré z nich, ktoré však bez ďalšieho nie sú vkladu schopnou listinou, na základe ktorej je možné povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

29. Proti rozsudku správneho súdu podal pribratý účastník konania kasačnú sťažnosť zo dňa 07. 06. 2017, o ktorej rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom v konaní pod sp. zn. 7Sžrk/7/2017 dňa 26. 09. 2018 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách právneho názoru Najvyššieho súdu SR a opätovne vec prejednať a rozhodnúť o nej v merite veci.

30. Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku vyslovil právny názor, ktorým je Krajský súd v Nitre viazaný v zmysle ust. § 469 SSP.

31. Následne správny súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridrižiava písomných vyjadrení. Uviedol, že rozhodnutie žalovaného (prvé alebo druhé) má právne vady, ktoré bránia nadobudnutiu vlastníckeho práva. Poukázal na to, že nedošlo k zverejneniu dohody o navrátení vlastníctva v súlade so zákonom o slobodnom prístupe k informáciám. Túto vadu nie je možné napraviť a priamo zo zákona toto nezverejnenie spôsobuje, že dohoda nemá právne účinky a nemôže byť titulom pre vklad vlastníckeho práva.

Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že preskúmané rozhodnutie bolo zrušené v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/9/2016 a na základe právoplatného rozsudku Krajského súdu v Nitre bolo vydané nové rozhodnutie o povolení vkladu zo dňa 26. 06. 2018. V tomto rozhodnutí boli zohľadnené všetky usmernenia a požiadavky, ktoré boli uvedené v rozhodnutí krajského súdu. Je vydané nové rozhodnutie, a teda pôvodné rozhodnutie neexistuje. K námietke právneho zástupcu žalobcu, že dohoda nebola zverejnená uviedla, že táto námietka je predmetom ďalšieho konania, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 11S/151/2018, v rámci preskúmania zákonnosti nového rozhodnutia žalovaného.

Právna zástupkyňa pribratého účastníka konania uviedla, že sa plne stotožňuje s právnym názorom Najvyššieho súdu SR. K vyjadreniu žalovaného podotkla, že zrušením rozhodnutia Krajského súdu v Nitre ako keby obživlo rozhodnutie žalovaného a trvala na rozhodnutí súdu o tomto prvom rozhodnutí, pretože sú nimi dotknuté práva vlastníckeho práva pribratého účastníka a prípadné neskoršie rozhodnutie by stratilo svoj podklad a stalo by sa nicotným. K námietke právneho zástupcu žalobcu uviedla, že táto

námietka bola vznesená až po vyjadrení zo dňa 07. 11. 2016, t. j. viac ako po 9 mesiacoch po uplynutí lehoty na podanie žaloby, čo je v rozpore s ust. § 183 SSP a teda nie je dôvod sa ňou zaoberať. Navrhla, aby súd žalobu zamietol.

V. Posúdenie podstatných skutkových zistení a právne argumenty

32. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci, opätovne vec prejednal a preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. V XXXX/XXXX zo dňa 25. 11. 2015, pričom vychádzal zo stavu v čase právoplatnosti žalobou napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa ust. § 190 SSP rozsudkom zamietol.

33. Podľa § 491 ods. 1, 2 SSP, účinného od 01. 07. 2016, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

34. Podľa § 1 zák. č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len reštitučný zákon), tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu, 1) a prechod vlastníctva k niektorým nehnuteľným veciam.

Podľa § 4 ods. 1 reštitučného zákona, povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci. Ak k prechodu vlastníctva bude potrebné vykonať úkony podľa osobitného predpisu, 8) začína plynúť táto lehota po vykonaní týchto úkonov.

Ak povinná osoba nevyhoví písomnej výzve podľa odseku 2 alebo ak jej sídlo nie je známe, môže oprávnená osoba uplatniť svoje nároky na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy, inak právo zaniká.

35. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov platnom v čase rozhodovania žalovaného, kataster nehnuteľností (ďalej len "kataster") je geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností. Súčasťou katastra sú údaje o právach k týmto nehnuteľnostiam, a to o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene, o predkupnom práve, ak má mať účinky vecného práva, ako aj o právach vyplývajúcich zo správy majetku štátu, zo správy majetku obcí, zo správy majetku vyšších územných celkov, o nájomných právach k pozemkom, ak nájomné práva trvajú alebo majú trvať najmenej päť rokov (ďalej len "právo k nehnuteľnosti").

Podľa § 4 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "vklad"), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "záznam") a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len "poznámka").

Zápisom práv k nehnuteľnostiam sa rozumie vklad, záznam a poznámka.

Zápisy práv k nehnuteľnostiam majú právotvorné, evidenčné alebo predbežné účinky podľa tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, vklad je úkon správy katastra; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

Záznam je úkon správy katastra plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

Poznámka je úkon správy katastra, ktorý je určený na vyznačenie skutočností alebo pomeru vzťahujúceho sa na nehnuteľnosti alebo na osobu a ktorý nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

Podľa § 22 ods. 5 vyššie citovaného zákona, v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu o jeho povolení.

Podľa § 30 ods. 4, 5 písm. a/, vyššie citovaného zákona, návrh na vklad sa podáva písomne a obsahuje a) meno, priezvisko a miesto trvalého pobytu, ak ide o účastníka konania fyzickú osobu; obchodné meno, názov a sídlo, ak ide o účastníka konania právnickú osobu,

b) označenie správy katastra, ktorej je návrh adresovaný,

c) označenie právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti; ak sú predmetom návrhu na vklad právne vzťahy z viacerých právnych úkonov, označia sa všetky právne úkony.

Prílohou k návrhu na vklad je zmluva, na ktorej základe má byť zapísané právo k nehnuteľnosti do katastra, v dvoch vyhotoveniach. Ďalšími prílohami sú:

a/ verejná listina alebo iná listina, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, ak toto právo k nehnuteľnosti nie je vpísané na liste vlastníctva.

Podľa § 31 ods. 1, 3, 4, 5 vyššie citovaného zákona, správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne.

Rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, obsahuje

a) názov okresného úradu, ktorý rozhodol o vklade,

b) číslo vkladu,

c) označenie účastníkov konania,

d) označenie právneho úkonu a nehnuteľností, ktorých sa právny úkon týka,

e) deň, keď okresný úrad rozhodol o vklade,

f) deň, keď nastali právne účinky vkladu,

g) meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá vklad povolila,

h) odtlačok okrúhlej pečiatky okresného úradu.

Rozhodnutie o povolení vkladu nadobúda právoplatnosť dňom vydania rozhodnutia. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vklad povoľuje, nemožno podať odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania.

36. Úlohou súdu bolo opätovne (po zrušení jeho predchádzajúceho rozsudku č. k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 a posúdiť, či tento vo vzťahu k žalobcovi postupoval v súlade so zákonom, keď povolil vklad vlastníckeho práva k presne špecifikovaným nehnuteľnostiam v katastrálnom území G. na základe dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam uzavretej medzi Slovenskou republikou, zastúpenou U. Z. republiky, štátny podnik ako povinným (bez podpisu dohody zástupcom povinného) a F. cirkvou, H. arcidiecézou, H. ako oprávneným dňa 21. 10. 2016.

37. S poukazom na vyššie citované ustanovenia zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov

platnom v čase rozhodovania žalovaného a na vyslovený právny názor Najvyššieho súdu SR v rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 7Sžrk/7/2017 zo dňa 26. 09. 2018 dospel správny súd k záveru, že žaloba podaná žalobcom nie je dôvodná a rovnako nie sú dôvodné ani námietky v nej obsiahnuté.

38. V predmetnej veci je potrebné vychádzať z toho, že katastrálne konanie u žalovaného sa začalo na základe návrhu F. H., H. na vklad vlastníckeho práva zo dňa 27. 10. 2015, prílohou ktorej bola žalobcom ako povinným nepodpísaná dohoda o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 21. 10. 2015 špecifikovaným v čl. I tejto dohody, ako i rozsudky Okresného súdu Komárno zo dňa 19. 03. 2014 č. k. 10C/65/2007-789 (v spojení s opravným uznesením zo dňa 09. 04. 2014 č. k. 10C/65/2007-813) a Krajského súdu v Nitre zo dňa 18. 06. 2015 č. k. 7Co/377/2014-864, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 31. 07. 2015.

Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku zo dňa 19. 03. 2014 uložil žalovanému v 1. rade (U. Z. republiky, štátny podnik) vydať a navrátiť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výrokovej časti tohto rozsudku F. cirkvi, H. arcidiecéze, H. (v pôvodnom občianskoprávnom konaní žalobcovi). Žalovaný v občiansko - právnom konaní (žalobca v tomto súdnom konaní) tak neurobil a nepodpísal ani cirkvou vypracovanú a predloženú dohodu o navrátení vlastníctva nehnuteľných vecí zo dňa 21. 10. 2015. Cirkev mala za to, že chýbajúci prejav vôle štátneho podniku U. Z. republiky, štátny podnik je v tomto prípade nahradený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 19. 03. 2015 a podala preto návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Následne žalovaný dňa 25. 11. 2015 povolil vklad vlastníckeho práva v prospech F. cirkvi, H. arcidiecézy, H. na základe „dohody o vydaní vecí“ zo dňa 21. 10. 2015 uzavretej medzi štátnym podnikom U. Z. republiky, štátny podnik ako povinným a F., H. arcidiecézou, H. ako oprávneným.

39. Predpokladom povolenia vkladu práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvného právneho úkonu alebo iného právneho úkonu zákonom predpokladaného, je splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona. Pri rozhodovaní o povolení vkladu príslušný správny orgán prihliada aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu, a v rámci tohto prieskumu posudzuje súlad zmluvného dojenia účastníkmi zmluvné záväzku so zákonom.

40. Najvyšší súd SR rozhodujúc o podanej kasačnej sťažnosti účastníka konania uviedol, že dospel k inému záveru, ako krajský súd, a to, že žalobné námietky žalobcu neboli spôsobilé zvrátiť správnosť a zákonnosť preskúmaného správneho rozhodnutia. Kasačný súd v danom prípade mal za to, že žalovaný správny orgán na základe skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu ustálil správny právny záver, že predmetná dohoda je vkladu schopná listina, pretože uloženie povinnosti povinnej osobe - žalobcovi súdnym rozhodnutím v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v zákona č. 161/2005 Z. z. vydať žiadané nehnuteľnosti oprávnenej osobe - pribratý účastník konania, implicitne nahradzuje súhlas povinnej osoby s vydaním žiadaných nehnuteľností a náhradným spôsobom osvedčuje jej vôľu. S poukazom na už vydané rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci (sp. zn. 1Sžr/147/2013 zo dňa 23. 09. 2014, sp. zn. 7Sžr/152/2016 zo dňa 28. 02. 2018) sa Najvyšší súd SR stotožnil s odpoveďou na zásadnú námietku žalobcu vznesenú v žalobe, a to, že dohoda predložená cirkvou v prílohe návrhu na vklad vlastníckeho práva k žiadaným nehnuteľnostiam, nie je vkladu schopnou listinou. Poukázal na odôvodnenie citovaných rozsudkov a v plnom rozsahu sa stotožnil s názorom žalovaného, že pre povolenie vkladu boli splnené podmienky v zmysle katastrálneho zákona, ak žalobca (ako osoba povinná), odmietol uzavrieť dohodu o vydaní vecí s cirkvou (osobou oprávnenou) a na návrh osoby oprávnenej súd uložil žalobcovi povinnosť vydať cirkvi tam uvedené nehnuteľnosti a vrátiť jej vlastníctvo. Žalobca ako povinná osoba právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno v spojení s odvolacím rozsudkom Krajského súdu v Nitre nerešpektovala. Z uvedených dôvodov potom nastala ex lege zákonná fikcia, v zmysle ktorej právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno ukladajúci žalobcovi povinnosť prejavíť svoju vôľu (vydať nehnuteľnosti) nahradil vôľu povinnej osoby (žalobcu) a súčasne aj druhej zmluvnej strany v dohode o vydaní vecí. Následne správa katastra postupovala správne, keď na základe návrhu cirkvi preskúmala návrh s jeho prílohami a dospela k záveru, že dohoda o vydaní vecí obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, pričom absentujúci prejav vôle a podpis žalobcu bol s poukazom na ust. § 161 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku nahradený výrokom právoplatného rozsudku Okresného súdu Komárno, ktorý bol k návrhu pripojený.

41. Po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, že správny orgán vydal svoje rozhodnutie na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom toto i riadne zdôvodnil, pričom bol viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 7Sžrk/7/2017 zo dňa 26. 09. 2018 a na skutkové a právne závery v ňom uvedené poukazuje.

42. Pokiaľ ide o námietky vznesené právnym zástupcom žalobcu týkajúcich sa nezverejnenia dohody, týmto sa správny súd nemohol v tomto štádiu konania zaoberať, nakoľko súd je v tomto prípade viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil Najvyšší súd SR ako súd kasačný v tejto konkrétnej veci.

43. K vyjadreniu žalovaného, že po vydaní rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017, ktorým správny súd zrušil jeho rozhodnutia č. V XXXX/XXXX zo dňa 25. 11. 2015 a žalovaný toto rozhodnutie súdu rešpektoval a vydal nové rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností zo dňa 26. 06. 2018, správny súd uvádza, že pre súd v tejto veci je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy zo dňa 25. 11. 2015, proti ktorému smeruje správna žaloba v tomto konaní, a teda na nové skutočnosti nemôže prihliadať. Navyiac, ako vyplynulo z vyjadrení účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov na pojednávaní dňa 06. 03. 2019, uvedené rozhodnutie je predmetom iného konania vedeného na tunajšom súde o preskúmanie zákonnosti nového rozhodnutia vydaného žalovaným, a preto súd nemôže uvedené rozhodnutie posudzovať v tomto konaní a vyjadrovať svoj názor k nemu. Uvedené rozhodnutie, jeho účinky a zákonnosť postupu žalovaného pri jeho vydaní bude posúdené v tom konaní, v ktorom je predmetom súdneho prieskumu.

44. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol) nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 168 SSP, vychádzajúc z toho, že žalovaný v zásade nemá právo na náhradu trov konania a túto mu možno priznať len vo výnimočných prípadoch. O takýto prípad sa v predmetnej veci nejednalo a zo súdneho spisu ani nevplyva, že by žalovanému v súvislosti s týmto súdnym konaním trovy konania vznikli.

45. Súd priznal pribratému účastníkovi konania nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu z dôvodu, že pribratý účastník konania podal kasačnú sťažnosť a na jej základe bol pôvodne vydaný rozsudok č. k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 zrušený. V súlade s ust. 169 SSP súd priznal nárok na náhradu trov konania pribratému účastníkovi konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré súd videl v tom, že pribratý účastník konania podaním kasačnej sťažnosti, s ktorou sú spojené trovy konania, dosiahol zrušenie pôvodne vydaného rozsudku správneho súdu a v dôsledku vyjadreného právneho názoru kasačného súdu i zamietnutie žaloby, pričom pribratý účastník konania všetky úkony vykonal v záujme ochrany svojho práva v súlade s reštitučným zákonom, účelom ktorého je odstránenie alebo zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (§ 175 ods. 2 SSP).

46. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého

rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.